

Hans en Grietje

Een dankwoord voor de DAB-Tagung in Frankfurt van 5 tot 8 mei 2016

Een arme houthakker heeft twee kinderen, Hans en Grietje. Wanneer er geen geld meer is om de kinderen te onderhouden, stelt de stiefmoeder voor om ze in het bos achter te laten. Als ze op weg gaan is Hans zo slim om kiezelsteentjes te strooien zodat de kinderen de weg terug kunnen vinden. De volgende keer strooit hij echter broodkruimels, die opgegeten worden door de vogels in het bos, zodat Hans en Grietje verdwalen.

Ze komen bij een huisje van snoep en snoepen ervan. Er blijkt een heks te wonen, die hen eerst vriendelijk uitnodigt om binnen te komen. Dan sluit ze Hans op om hem vet te mesten en op te eten. Grietje moet helpen in de huishouding. Hans weet de heks voor de gek te houden door steeds een afgekloven botje uit zijn kooi te steken wanneer de heks wil voelen hij dik hij al is. Uiteindelijk heeft de heks het door en ze besluit Hans op te eten.

Maar Grietje kan goed onderhandelen. Ze zegt aan de heks dat Hans eigenlijk piloot (Kapitän) bij de Lufthansa wil worden. Aha, denkt de heks. De Lufthansa! Dat is beter dan mijn bezemsteel. Echt waar, vraagt de heks nog en toen Hans dat bevestigde, bevrijdde ze hem uit de kooi waarin hij zat opgesloten. Oh heks, zei Grietje en ik wilde eigenlijk wethouder (Stadträtin) voor natuurbescherming worden. Oh ja, zei de heks. En Hans zei, ja want Grietje houdt van alle bomen. Aha, dacht de heks dan blijft mijn bos dus voor altijd bestaan. En omdat ze studeren heel belangrijk vond, want zij had zelf heksenkunde gestudeerd, liet ze hen gaan. Ze zwaaide hen uit en riep nog: komen jullie terug als jullie groot zijn? Natuurlijk, riepen Hans en Grietje. Natuurlijk!

Maar vóór ze naar huis gingen, liepen ze eerst naar Rosemarie om haar te bedanken voor de geweldig georganiseerde DAB-Tagung en voor de inspirerende bijdragen van alle de sprekers en begeleiders. De Tagung was een groot succes.

En nadat Rosemarie ze getrakteerd had op limonade en ijs met rote Grütze keerden ze naar huis terug. En ze leefden nog lang en gelukkig.

Rotterdam, 10 mei 2016

Anne Offermans,

VVAO, afdeling Rotterdam, Duitse kring: Kaffeeklatsch